

Міністерство внутрішніх справ України
Одеський державний університет внутрішніх справ

**КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ
ТА КРИМІНОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ
ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ**

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
13 листопада 2015 року

Одеса
ОДУВС
2015

УДК 343.1:343.2/.7
ББК 67.408+67.410.2
К82

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Кримінально-правові та кримінологічні заходи протидії
К82 злочинності : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. 13 лист. 2015 року. —
Одеса: ОДУВС, 2015. — 202 с.

УДК 343.1:343.2/.7
ББК 67.408+67.410.2

**ЗМІСТ, СУТНІСТЬ, ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ОКРЕМИХ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ ІНСТИТУТІВ:
СПІВВІДНОШЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО, КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО,
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА**

*Меркулова В.О., доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права
та кримінології Одеського державного університету внутрішніх справ*

Сучасний період реформування законодавства будь-якої галузі характеризується інтенсивністю та суттєвими суттєвими змінами. Важливість цих змін у законодавстві, яке регламентує сферу кримінального правосуддя, полягає у тому, що окремі з них впливають навіть на зміст принципів, загальних засад відправлення кримінального правосуддя, метод регулювання відносин. Змінюються не лише зміст, навіть сутність окремих кримінально-правових інститутів.

Зокрема, це стосується визначення доцільного ступеня тяжкості вчиненого діяння, як підстави його криміналізації, що відтворюється у відсутності остаточного кримінально-правового визначення співвідношення кримінального правопорушення та проступку – тих понять, які вже використовуються у кримінально-процесуальному та кримінально-виконавчому праві. Досить суттєві корективи внесені в розуміння змісту та сутності принципу персональної відповідальності з введенням відповідальності юридичних осіб, та формулюванням системи кримінально-правових заходів

щодо цього суб'єкту відповідальності. Відповідно законодавче формулювання нової системи кримінально-правових заходів щодо юридичних осіб ускладнює розуміння співвідношення заходів кримінально-правового впливу як таких, що можуть бути застосовані як до фізичної, так і юридичної особи, форм кримінальної відповідальності та системи різних видів покарання. Відповіді на ці питання ускладнюються тим, що досюгодні кримінальне законодавство не визначає поняття та форми кримінальної відповідальності.

Поява в реформованому кримінальному законодавстві нових та зміна традиційних підстав звільнення від кримінальної відповідальності, розширення сфери застосування як загальних, так і спеціальних видів звільнення від кримінальної відповідальності, визначення у якості підстави звільнення від відбування покарання з випробуванням факту затвердження угоди про примирення або визнання вини, - свідчать на користь того, що все більшого значення кримінальному праву набуває диспозитивний метод, заснований на вільному, рівному використанні суб'єктами правовідносин своїх матеріальних та процесуальних прав.

Безумовним є те, що саме кримінальне право як матеріальна галузь права має дати відповіді на всі ці питання: визначити основні поняття, ознаки та підстави застосування кримінально-правових інститутів. Первісна сутність, зміст цих інститутів визначається у системі взаємопов'язаних, взаємообумовлених кримінально-правових норм, які містяться у чинному кримінальному законодавстві. А отже наголошення в чинному кримінальному законодавстві лише на ознаках злочину, на фізичній персональній сутності суб'єкту злочину, на видах кримінально-правових заходів та покарання, - є недостатнім для розуміння новел кримінального законодавства.

Проте існує і інша проблема. Системний підхід до аналізу правової сутності, змісту, підстав та порядку застосування окремих міжгалузевих інститутів вимагає комплексного сприйняття системи норм кримінального, кримінально-процесуального та кримінально-виконавчого законодавства як таких, що мають перебувати у взаємозв'язку та доповнювати один одне. Адже життя кримінально-правові інститути набувають у певному порядку їх реалізації. Тож кримінально-процесуальне та кримінально-виконавче право є засобом набуття нормами кримінального права реального життя під час здійснення досудового розслідування, судового провадження, на стадії виконання та відбування призначеного судом покарання. Ці галузі права ґрунтуються на нормах матеріального кримінального права, використовують відповідний понятійний апарат. Слід визнати, що законність та справедливість кримінального правосуддя в більшості випадків саме залежатиме від чіткого правового регулювання процесуального (виконавчого) порядку застосування визначених кримінальним законодавством інститутів, від узгодженості положень трьох галузей права. Саме такий підхід сприяє більш повній оцінці їх змісту та сутності.

Проте саме співставлення та порівняння змісту відповідних кримінально-правових, кримінально-процесуальних та кримінально-виконавчих норм виявляє відсутність чіткості законодавчих формулювань, наявність суперечливих положень, що у підсумку знижує ефективність реалізації кримінально-правових інститутів. Доведемо висловлені твердження на прикладі недосконалості та неузгодженості кримінально-правових, кримінально-процесуальних та кримінально-виконавчих положень як таких, що стосуються інститутів звільнення від кримінальної відповідальності (ст.ст. 44-49 КК); звільнення від відбування покарання з випробуванням та звільнення від подальшого відбування покарання засуджених жінок, які є вагітними та мають малолітніх дітей (ст.ст. 79, 83 КК); звільнення неповнолітніх від відповідальності та покарання із застосуванням примусових заходів виховного характеру (ст.ст. 97, 105 КК).

Так за чинним Кримінальним кодексом (далі КК) існують як *загальні так і спеціальні види звільнення від кримінальної відповідальності*. Одним із чинників, який розмежовує ці види звільнення, є суттєва різниця в ступені тяжкості діяння, постзлочинна позитивна поведінка після якого надає підстави для розгляду питання про звільнення підозрюваної, обвинуваченої особи. Якщо загальні види звільнення стосуються лише злочинів невеликої та середньої тяжкості, то спеціальні види звільнення - навіть тяжких та особливо тяжких злочинів. Серед загальної групи видів звільнення декілька є видами умовного звільнення від кримінальної відповідальності, які передбачають покладання на обвинувачену особу певних обов'язків, не дотримання яких тягне скасування ухвали суду про застосування звільнення та подовження досудового розслідування, або ж судового провадження. Така досить різна характеристика видів звільнення за підставами застосування мала б відтворитися і в особливостях та певних уточненнях процесуального порядку їх реалізації. Проте законодавець не виокремлює особливості процедури практичної реалізації положень матеріально-правового інституту звільнення від кримінальної відповідальності залежно від їх видів. Визначений кримінально-процесуальний порядок поширюється як на загальні види звільнення, так і на спеціальні, встановлені заохочувальними нормами Особливої частини КК.

Ні попереднє, ні сучасне кримінальне процесуальне та кримінально-виконавче законодавство не вирізняється чіткістю норм та їх відповідністю положенням кримінального законодавства в частині визначення ознак інститутів, передбачених ст.ст. 79 та 83 КК. Ставлення до звільнення від відбування покарання з випробуванням вагітних жінок та жінок, які мають дітей віком до семи років, (ст. 79 КК) як до підвиду загального виду звільнення від відбування покарання з випробуванням, (ст.ст. 75-78 КК) свідчить про невілювання його особливостей та про невизнання специфічності порядку підготовки матеріалів до розгляду, переліку необхідних документів. Для чинного кримінального процесуального законодавства характерним є суттєво скорочення обсягу нормативного матеріалу, який раніше містив конкретний опис порядку підготовки матеріалів до розгляду суду про звільнення особи від відбування покарання, коло осіб, задіяних у розгляді питання по суті, термінів розгляду наданих матеріалів, тощо. Лише позначення переліку питань, які вирішує суд під час виконання вироку, не свідчить про втрату значення цих положень. Якщо кримінально-процесуальне законодавство удосконалюватиметься саме таким шляхом, вихід вбачається у формулюванні більш змістовних за обсягом та кількістю кримінально-виконавчих нормативних положень. Проте, не зважаючи на особливість розглядуваних міждисциплінарних інститутів, передбачених ст.ст. 79 та 83 КК, чинне кримінально-виконавче законодавство не містить відповідних правових настанов, які б відтворювали цю особливість. Законодавець обмежився порядком, який стосується загального виду звільнення від відбування покарання з випробуванням (безвідносно до статевої ознаки). Це невілює соціальне значення інститутів, передбачених ст.ст. 79 та 83 КК, в підсумку позначається на дитині, оскільки ця особливість спрацьовує саме на її користь. Адже більш чіткий контроль за виконанням звільненою

жінкою своїх спеціальних зобов'язань спроможний забезпечити своєчасне надання жінці будь-якої допомоги, або ж навпаки убезпечити дитину від неналежного догляду з боку матері.

Насамкінець, на увагу заслуговують питання щодо особливостей процесуального порядку реалізації інститутів звільнення неповнолітніх від кримінальної відповідальності та покарання із застосуванням примусових заходів виховного характеру, передбачені ст.ст. 97 та 105 КК. До сьогодні не існує чіткості в оцінці характеру цих заходів, їх значення у разі застосування на різних стадіях кримінального правосуддя. Оскільки за змістом ці інститути є не однако-вими, процесуальний порядок розгляду цих справ, характер прийнятого судом рішення має бути різними. На жаль ні попереднє, ні сучасне кримінально-процесуальне законодавство не сприяють чіткому визначенню правової сутності розглядуваних інститутів. За попереднім кримінально-процесуальним законодавством визначався лише порядок за-стосування примусових заходів виховного характеру у разі звільнення неповнолітнього від покарання, отже реалізації ст. 105 КК. Чинне кримінально-процесуальне законодавство, знову ж таки, не виокремлює підстави та порядок реалі-зації умов, передбачених у ст. 97 та ст. 105 КК. Зокрема у ст. 497 КПК йдеться про те, що під час судового розгляду суд за наявності певних підстав (вчинення проступку, злочину невеликої тяжкості або необережного злочину серед-ньої тяжкості вперше; можливість виправлення особи без застосування кримінального покарання) може прийняти рі-шення про застосування до неповнолітнього обвинуваченого примусових заходів виховного характеру. В такій редак-ції ця норма викликає більше запитань, ніж дає відповіді на них. По-перше, не зрозумілим є те, якої форми набуває рішення суду – вироку чи ухвали. Взагалі не вказується чи засуджується особа, чи стосовно неї справа закривається. По-друге, підстави, які пов'язуються із характером вчиненого злочину, стосуються лише звільнення від кримінальної відповідальності (ст. 97 КК). У даному випадку, порівняно із попереднім кримінально-процесуальним законодавст-вом, навпаки визначені кримінально-правові підстави (характер вчиненого злочину) лише стосовно неповнолітніх, які можуть сподіватися на звільнення від кримінальної відповідальності. Тоді який же процесуальний порядок застосу-вання примусових заходів виховного характеру до неповнолітніх осіб, які вчинили злочин невеликої тяжкості вдруге, середньої тяжкості, у разі їх звільнення від покарання на підставі ст.105 КК. Відповіді на ці питання ні в законі, ні в сучасних коментарях до нього ми не знайдемо.

Підсумовуючи, слід зазначити наступне. Аналіз чинних КПК, КВК доводить, що ні попереднє, ні чинне законодав-ство не приділяло належної уваги питанням відповідності положень та повноти регулювання таких кримінально-правових інститутів як звільнення від кримінальної відповідальності та звільнення від покарання, відтворенню окре-мих специфічних видів звільнення у особливостях процесуального (виконавчого) порядку їх реалізації. Шлях рефор-мування кримінально-процесуального та кримінально-виконавчого права в напрямку відокремлення та звуження суто галузевих проблем і дослідження їх у відриві від проблем кримінального права призведе до збільшення сфери кримі-нального правосуддя, яка регулюватиметься не достатньо чіткими, суперечливими, а інколи і взаємовиключними за характером положень нормами права.

Оцінка ефективності окремих правових норм різних галузей права кримінально-правового циклу має надаватися на двох рівнях: як з точки зору дотримання безпосередньо галузевих принципів та спеціальних завдань, так і з точки зору їх комплексного сприйняття, системності та взаємодоповнення з метою більш повного розкриття змісту та сутності кримінально-правових інститутів. Чіткість законодавчих формулювань, відсутність суперечливих положень у зазначе-них трьох галузях права: кримінальному, кримінально-процесуальному та кримінально-виконавчому, - лише сприяти-муть ефективності їх реалізації.

Література:

1. Кримінальний кодекс України: чинне законодавство із змінами та допов. на 10 вересня 2015 року: Офіц. текст. – К.: Алерта, 2015. – 200с. – С.17,18, 30, 33, 42-43, 44-45.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство із змінами та допов. на 20 серпня 2015 ро-ку: Офіц. текст. – К.: Алерта, 2015. – 296с. – С. 145-147, 229-233.
3. Кримінально-виконавчий кодекс України: чинне законодавство із змінами та допов. на 03 вересня 2015 року: (Офіц. текст). – К.: Алерта, 2015. – 82 с. – С. 78-80.

ЗМІСТ

НАУКОВІ ДОПОВІДІ

Користін О.Є. ВСТУПНЕ СЛОВО	3
Абламський С.Є. ЩОДО ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ НОРМ ПІД ЧАС ВІДШКОДУВАННЯ (КОМПЕНСАЦІЇ) ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ	4
Албул С.В. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ РОЗВІДУВАЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ	5
Андрусак Г.М. ПРОБЛЕМА ПОТЕРПІЛОГО ВІД ЗГВАЛТУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ	7
Андрушко А.В. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕЗАКОННЕ ПОМІЩЕННЯ В ПСИХІАТРИЧНИЙ ЗАКЛАД ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ БАЛТІЙСЬКИХ ДЕРЖАВ	8
Артюхова В.В., Колодяжний М.Г. ДЕЯКІ ПИТАННЯ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ХУЛІГАНСТВА В УКРАЇНІ	10
Бабанли Р.Ш. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ: ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	11
Бадюк М.О., Кулик Л.М. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРОТИДІЇ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНІЙ ОРГАНІЗОВАНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ	13
Базир І.В., Кваша О.О. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ПРОТИДІЯ НАСИЛЬНИЦЬКИМ СТАТЕВИМ ЗЛОЧИНАМ	14
Баляс А.В., Щирська В.С. ПОНЯТТЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ В КРИМІНАЛЬНОМУ КОДЕКСІ УКРАЇНИ	16
Бантышев А.Ф., Пентегов В.А. О ПООЩРИТЕЛЬНЫХ НОРМАХ В УГОЛОВНОМ КОДЕКСЕ УКРАИНЫ	17
Барабаш О.Л., Миколенко О.М. ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ ТАЄМНИЦІ ПРИВАТНОГО ЖИТТЯ ЗА ЧИННИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ	19
Беніцький А.С. ПРИЧЕТНІСТЬ ДО ЗЛОЧИНУ: ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ	20
Беньковський С.Ю. ШЛЯХИ ГУМАНІЗАЦІЇ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ В УКРАЇНІ	21
Берендєєва А.І. ПРОФІЛАКТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСПЕКТОРА ПАТРУЛЬНОЇ СЛУЖБИ	23
Бібік І.С. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ДОСЛІДЖЕНЬ ПОСЯГАННЯ НА ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я НЕПОВНОЛІТНЬОГО	24
Блага А.Б. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ ЖУРНАЛІСТІВ В УКРАЇНІ	26
Бондаренко В.Я. ОСОБЛИВОСТІ З'ЯСУВАННЯ ПОНЯТТЯ ПРЕДМЕТУ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 359 КК УКРАЇНИ	28
Бурак М.В. КОРУПЦІЯ ТА ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ ЯК ЗАГРОЗА НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ	30
Бурда С.Я. ВИПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ У МІСЦЯХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В КОНТЕКСТІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ	31
Бучка М.О., Кулик Л.М. СОЦІАЛЬНІ ЧИННИКИ САМОГУБСТВ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ	32
Виноградов А.К. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА НЕОБХІДНУ ОБОРОНУ ЯК ЗАХІД ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ ОСОБИ	33
Вознюк А.А. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ СУСПІЛЬНО НЕБЕЗПЕЧНИХ ДІЯНЬ УЧАСНИКІВ ЗЛОЧИННИХ ОБ'ЄДНАНЬ, СТВОРЕННЯ І УЧАСТЬ В ЯКИХ УТВОРЮЮТЬ ОКРЕМІ СКЛАДИ ЗЛОЧИНІВ	35
Волочан О.П., Кулик Л.М. ВПЛИВ КОРУПЦІЙНОЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ	36

Воробей П.А., Яворська О.О. ПРО ДЕЯКІ ПРАВОВІ УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЗАСУДЖЕНИХ У МЕЖАХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	38
Воронцов А.В. ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ В ОДЕСЬКОМУ РЕГІОНІ: ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЗАПОБІГАННЯ	39
Газдайка-Василишин І.Б. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ.....	41
Галемін О.А., Шаблистий В.В. ХАРАКТЕРИСТИКА ВИНИ ПРИ ВЧИНЕННІ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО Ч. 3 СТ. 296 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	42
Горбачевський В.Я., Колб І.О. ПРО ЗМІСТ ПОНЯТТЯ ДЕЯКИХ ЗАХОДІВ БЕЗПЕКИ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ.....	44
Городнича А.О., Кулик Л.М. УМИСНІ ВБИВСТВА, ВЧИНЕНІ З ОСОБЛИВОЮ ЖОРСТОКІСТЮ	45
Гритенко О.А. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО РОЗВИТКУ ЗАОХОЧУВАЛЬНИХ ІНСТИТУТІВ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ПРАВА УКРАЇНИ У ПОРІВНЯННІ ІЗ ЗАКОНОДАВСТВОМ ІНШИХ ДЕРЖАВ	46
Гришук Г.М., Кісілюк Е.М. ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ІНСТИТУТУ ВИДАЧІ ОСОБИ, ЯКА ВЧИНІЛА КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ	47
Давлатов Ш.Б. ЗАСТОСУВАННЯ КОНФІСКАЦІЇ МАЙНА ЯК ДОДАТКОВОГО ПОКАРАННЯ.....	48
Денисова Т. А. НОВІ ГОРИЗОНТИ КРИМІНОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ	50
Джу́жа О.М., Колб С.О. ПРО ЗМІСТ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ	51
Доманова Т.Ю., Кваша О.О. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОДВІЙНОЇ ФОРМИ ВИНИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ.....	53
Допілка В.О. СТАНОВЛЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ТЕРОРИСТИЧНИЙ АКТ В КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	54
Дорохіна Ю.А. ОКРЕМІ ПІДСТАВИ ДЕКРИМІНАЛІЗАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ	55
Дришлюк І.А. НЕОБЕРЕЖНЕ СПІВСПРИЧИНЕННЯ ТА ЙОГО КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВЕ ЗНАЧЕННЯ	56
Женунтій В.І., Беспаль О.І. ТЕРМІНОЛОГІЧНЕ ВИЗНАЧЕННЯ НЕПОВНОЛІТНЬОГО ПОТЕРПІЛОГО ВІД ЗЛОЧИНУ В КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	58
Житний О.О. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ЮРИСДИКЦІЯ УКРАЇНИ, ЧИННІСТЬ І ДІЯ НАЦІОНАЛЬНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА В ПРОСТОРІ: ДЕЯКІ АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ	61
Загороднюк С.О. ПОНЯТТЯ ТЕРОРИЗМУ В МІЖНАРОДНОМУ ТА КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ	63
Заковирко А.Ю., Шаблистий В.В. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА УХИЛЕННЯ ВІД ПРИЗОВУ ЗА МОБІЛІЗАЦІЄЮ ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	64
Ілікчієва К.І. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ЦЕНТРУ У СПРАВАХ СІМ'Ї ТА ЖІНОК ДЕСНЯНСЬКОГО РАЙОНУ МІСТА КІЄВА ТА ШЕЛТЕРУ ДЛЯ ЖЕРТВ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА МІСТА ЛОГМОНТ ШТАТУ КОЛОРАДО США	65
Карпенко О.С., Шаблистий В.В. ВБИВСТВО МАТЕР'Ю СВОЄЇ НОВОНАРОДЖЕНОЇ ДИТИНИ: ЮРИДИЧНИЙ АНАЛІЗ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ	67
Карчевский Н.В. ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ «КОМПЬЮТЕРНЫМ» ПРЕСТУПЛЕНИЯМ В КОНТЕКСТЕ ДАННЫХ СТАТИСТИКИ И СОДЕРЖАНИЯ СУДЕБНОЙ ПРАКТИКИ	68
Кваша О.О. ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ ТА ТЕРОРИСТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ: СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ.....	70
Кісілюк Е.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ШКОДИ ПРИ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОВЖИВАННЯ ВЛАДОЮ АБО СЛУЖБОВИМ СТАНОВИЩЕМ	71

Колб О.Г., Супруненко Д.О. ПРО ДЕЯКІ НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ ПО ЗАПОБІГАННЮ ЗЛОЧИНАМ	72
Колодяжний М.Г. ЗАСТОСУВАННЯ СТРАТЕГІЇ «COMMUNITY POLISING» ПРИ ЗАПОБІГАННІ ЗЛОЧИННОСТІ В ЯПОНІЇ ..	74
Комарницький М.М., Кісілюк Е.М. ДО ПИТАННЯ ПРО БЛИЗЬКИХ РОДИЧІВ ЯК ПОТЕРПІЛИХ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ.....	75
Конопацька О.М., Матвєєва Ю.О. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПРОФЕСІЙНО-СПРЯМОВАНОГО НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАМ КУРСАНТІВ ЮРИДИЧНИХ ВУЗІВ МВС УКРАЇНИ	76
Конопельський В.Я. ДЕЯКІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ З МІСЦЬ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	78
Копотун І.М. СПОСОБИ ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ ОЦІНКИ ОПЕРАТИВНОЇ ОБСТАНОВКИ У КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧІЙ УСТАНОВІ	79
Користін О.Є., Бабенко А.М. МОНІТОРИНГ ДІВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ОДЕСЬКОГО РЕГІОНУ ТА НАПРЯМИ ЇЇ ПРОФІЛАКТИКИ У ВНЗ.....	81
Корнякова Т.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ КОРУПЦІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ	83
Коросташова І.М. МОТИВАЦІЯ ПРАВОПОРУШЕННЯ: ПИТАННЯ ПРОФІЛАКТИКИ	85
Косарецька О.В., Міщенко О., Кобзар В., Новіцький О., Пархомчук Т. ТРЕНІНГОВА ПОЗА АУДИТОРНА ПРАВО-ВИХОВНА РОБОТА КУРСАНТІВ ВНЗ СИСТЕМИ МВС ЯК ЕЛЕМЕНТ КОМПЛЕКСНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОНЦЯ НОВОЇ ФОРМАЦІЇ.....	87
Костюк В.В., Щирська В.С. ФЕНОМЕН ОСОБИСТОСТІ ЗЛОЧИНЦЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ.....	88
Красницький І.В. ДО ПИТАННЯ РОЛІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА (ЗАКОНОДАВСТВА) В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	89
Кревсун О.М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПРОГРЕСИВНОЇ СИСТЕМИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ НА ПЕВНИЙ СТРОК У ВИПРАВНИХ КОЛОНІЯХ	91
Криворучко О.І., Кваша О.О. ТЕНДЕНЦІЇ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ З ПИТАНЬ КВАЛІФІКАЦІЇ ДІЙ ОСІБ ЩОДО СТВОРЕННЯ ТЕРОРИСТИЧНОЇ ГРУПИ ЧИ ТЕРОРИСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	92
Крижна В.В. РЕЦИДИВНА ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ.....	93
Куліш Т.В., Собко Г.М. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННО- ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ МАШИН, СИСТЕМ КОМП'ЮТЕРНИХ МЕРЕЖ І МЕРЕЖ ЕЛЕКТРОЗВ'ЯЗКУ	95
Купресько С., Загороднюк С.О. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА БАНДИТИЗМ	97
Кучменко С.В., Вознюк А.А. ОЗБРОЄНІСТЬ ЯК КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОЗНАКА НЕПЕРЕДБАЧЕНИХ ЗАКОНОМ ЗБРОЙНИХ ФОРМУВАНЬ	98
Лагоцька В.Ф., Кваша О.О. РОЛЬ ПРОСВІТНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ У ЗАПОБІГАННІ РЕЦИДИВНІЙ ЖІНОЧІЙ ЗЛОЧИННОСТІ	99
Левчук Є.М., Колб О.Г. ЩОДО ДЕЯКИХ АСПЕКТІВ ПОНЯТТЯ «ЗЛІСНИЙ ПОРУШНИК УСТАНОВЛЕНОГО ПОРЯДКУ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ»	100
Леонов Б.Д. ТЕРОРИЗМ ТА ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ.....	101
Лефтеров Л.В. КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА «ФІШИНГУ», ЯК РІЗНОВИДУ КІБЕРЗЛОЧИННОСТІ.....	103
Ліфашина Д., Плужнік О.І. ПРАВОВИЙ СТАТУС ЗАСУДЖЕНОГО В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНИХ НОРМ І СТАНДАРТІВ З ПРАВ ЛЮДИНИ	104
Марчук М.П. АНАЛІЗ ОКРЕМИХ ЗАХОДІВ, СПРЯМОВАНИХ НА ЗАПОБІГАННЯ ПИШИРЕННЮ ФІКТИВНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ	106

Мельник Р.І. ПОСТАНОВЛЕННЯ ЗАВІДОМО НЕПРАВОСУДНОГО СУДОВОГО АКТУ: НАУКОВІ ПІДХОДИ ТА ПРАВОВІ ПОЗИЦІЇ ВЕРХОВНОГО СУДУ УКРАЇНИ	107
Мельнікова О.О., Мукоїда Р.В. ПРОТИДІЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ В УКРАЇНІ	108
Меркулова В.О., Марченко А.А. СПІВВІДНОШЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ТА КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У ВИЗНАЧЕННІ ПІДСТАВ ТА ПОРЯДКУ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНСТИТУТУ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	110
Меркулова В.О. ЗМІСТ, СУТНІСТЬ, ПОРЯДОК ЗАСТОСУВАННЯ ОКРЕМИХ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ ІНСТИТУТІВ: СПІВВІДНОШЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО, КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА	112
Митрофанов І.І. ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ ЯК ФУНКЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	114
Михайлов І.М. ДЕЯКІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПІДРОБКУ БІЛЕТІВ ДЕРЖАВНОЇ ЛОТЕРЕЇ (СТАТТЯ 199 КК УКРАЇНИ)	116
Михайлуца М.І., Калаянов Д.П. ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ТАЄМНИЦІ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	117
Михалік О.І., Колодяжний М.Г. ДЕТЕРМІНАЦІЯ ФАЛЬШИВОМАНЕТНИЦТВА В УКРАЇНІ	118
Мінченко С. І. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	120
Мозгова В.А. ЩОДО ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО СТАТУСУ «ЮВЕНАЛЬНОГО ПРОКУРОРА» У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	121
Мошенець Д.М., Кісілюк Е.М. ДО ПИТАННЯ ПРО ПЕРЕВИЩЕННЯ МЕЖ НЕОБХІДНОЇ ОБОРОНИ	122
Мудриєвська Л.М. ПОЛІТИЧНІ ЗЛОЧИННИ ТА ЇХ ЗАПОБІГАННЯ: ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ	123
Навроцький Д.М., Кваша О.О. ВИКОНАННЯ НАКАЗУ ЯК ОБСТАВИНИ, ЩО ВИКЛЮЧАЄ ЗЛОЧИННІСТЬ ДІЯННЯ, У КРИМІНАЛЬНО- ПРАВОВИХ ДЖЕРЕЛАХ У ПЕРІОД Х-ХVІІІ СТОЛІТТЯ	125
Наумова О.С., Кваша О.О. ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ У ЗЛОЧИНАХ ПРОТИ ВОЛІ ОСОБИ	126
Нєбитов А.А. СЕКСУАЛЬНА ЕКСПЛУАТАЦІЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ: ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ ТА ФОРМИ	128
Новицька О.І., Конопельський В.Я. ВІДМЕЖУВАННЯ СТ. 127 КК ВІД ДІЯНЬ, ПЕРЕДБАЧЕНИХ СТАТТЯМИ 120 КК ТА 126 КК УКРАЇНИ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ЗАКОНОДАВЧІ ПИТАННЯ	129
Однолько І.В. ДО ПИТАННЯ НЕОБХІДНОСТІ РОЗРОБКИ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ СТРАТЕГІЇ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ	131
Олійник О.С. СОЦІАЛЬНА ОБУМОВЛЕНІСТЬ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА НЕЗАКОННЕ ЗАВОЛОДІННЯ ГРУНТОВИМ ПОКРИВОМ (ПОВЕРХНЕВИМ ШАРОМ) ЗЕМЕЛЬ (СТ. 2391 КК УКРАЇНИ)	132
Орловская Н.А. СИСТЕМА НАКАЗАНИЙ В УК УКРАИНЫ: АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ И ПУТИ ИХ РЕШЕНИЯ	133
Павлова Т.О. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ ЗАХОДИ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ	134
Павлютін Ю.М. СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАНЬ В ХОДІ ВИЯВЛЕННЯ І РОЗСЛІДУВАННЯ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЯ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ	136
Парфило О.А. ЕКСПЕРТНО-КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ: ДОСВІД КРАЇН ЄС	137

Пацамай М.П., Гритенко О.А.	
ВИЗНАЧЕННЯ ВІКУ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ У РІЗНИХ КРАЇНАХ СВІТУ ТА ЇХ ПОРІВНЯННЯ З УКРАЇНОЮ: ВИЯВЛЕННЯ ДЕЯКИХ ЗАГАЛЬНИХ ТЕНДЕНЦІЙ	139
Пекарський С.П.	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ СЕРЕД ДІТЕЙ.....	140
Письменський Є.О.	
ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ: ПОНЯТТЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ.....	142
Плужнік О.І.	
ДОВЕДЕННЯ БАНКУ ДО НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ: КРИМІНАЛЬНО ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА (СТ. 2181 КК УКРАЇНИ)	143
Погребницький М.Л.	
РОЛЬ ІНФОРМАЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПРИЙНЯТТЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНО-УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ	145
Політова А.С.	
ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ СУЧАСНОСТІ	146
Посторонка І.Г., Конопельський В.Я.	
ДЕЯКІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ВТРУЧАННЯ У ДІЯЛЬНІСТЬ СУДОВИХ ОРГАНІВ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	148
Примаченко В.Ф.	
ПИТАННЯ КВАЛІФІКУЮЧИХ ОЗНАК У КОНТЕКСТІ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ТЕРОРИСТИЧНІ ЗЛОЧИНИ	150
Приходько С.В., Конопельський В.Я.	
КРИТЕРІЇ РОЗМЕЖУВАННЯ ГРАБІЖУ ВІД СУМІЖНИХ СКЛАДІВ ЗЛОЧИНІВ: ЗАКОНОДАВЧІ АСПЕКТИ	151
Резніченко Г.С.	
ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ УМОВ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ВІДПОВІДНО ДО СТАТІ ЗАСУДЖЕНОЇ ОСОБИ	152
Рівчаченко О.А., Стрільців О.М.	
КРИТЕРІЇ ВИЗНАЧЕННЯ ОБЛАДНАННЯ, ЯКЕ ВИКОРИСТОВУЄТЬСЯ ДЛЯ НЕЗАКОННОГО ВИГОТОВЛЕННЯ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН АБО ЇХ АНАЛОГІВ	154
Родионова Т.В., Музыка А.А.	
ЗНАЧЕНИЕ МЕСТА СОВЕРШЕНИЯ ПРЕСТУПЛЕНИЯ	155
Романишин О.Р., Кваша О.О.	
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА НЕВИКОНАННЯ СУДОВОГО РІШЕННЯ У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ ЗМІНОЮ ОБСТАНОВКИ	156
Руснак В.І., Кулик Л.М.	
НАСИЛЬНИЦЬКЕ ДОНОРСТВО КРОВІ В УКРАЇНІ.....	157
Рябчук М.В., Шаблистий В.В.	
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВІДМЕЖУВАННЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ ВІД СУМІЖНИХ СКЛАДІВ ЗЛОЧИНІВ	158
Саакян М.Б.	
ПРОБЛЕМИ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОСТУПКА У КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ....	159
Савченко А.В.	
ОСОБЛИВОСТІ ЗЛОЧИНІВ, ПІДСЛІДНИХ ДЕТЕКТИВАМ НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ.....	161
Свиріпа І.В., Гритенко О.А.	
ПИТАННЯ ЩОДО МЕЖ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ЗРАДИ	162
Созанський Т.І.	
ПРО КОНСТРУЮВАННЯ ОКРЕМИХ СТАТЕЙ СКЛАДІВ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ВИРОБНИЦТВА.....	164
Сосков Р.М., Корнякова Т.В.	
ДЕФІНІЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ЗЛОЧИННІСТЬ» ТА КРИМІНОГЕННІ ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ЇЇ ЗРОСТАННЯ.....	165
Стрельцов Е.Л.	
ULTIMA RATIO: СОВРЕМЕННОЕ ПОНИМАНИЕ	167
Тарануца К.П., Кулик Л.М.	
УМИСНЕ ВВЕДЕННЯ В ОБІГ НА РИНКУ УКРАЇНИ (ВИПУСК НА РИНОК УКРАЇНИ) НЕБЕЗПЕЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ.....	168
Ульяник М.М.	
ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ ЯК ПРОФІЛАКТИКА ЗЛОЧИННОСТІ СЕРЕД НЕПОВНОЛІТНІХ	169
Фролова О.Г.	
ДОСВІД РЕАЛІЗАЦІЇ У XX-МУ СТОЛІТТІ КОНЦЕПЦІЙ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ В ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ.....	171
Харитонova О.В.	
НАУКОВЕ ПІДГРУНТЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	173

Хорошун О.В.	
ПОПЕРЕДЖЕННЯ КОРУПЦІЙНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В РОЗРІЗІ ПОДОЛАННЯ ПРАВОВИХ ЧИННИКІВ.....	175
Циб І.С., Шаблистий В.В.	
ОБ'ЄКТ ЗЛОЧИНУ ЯК ОБ'ЄКТ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	176
Цибулін Т.Г., Кваша О.О.	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ПРОТИДІЯ ПОСОБНИЦТВУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ.....	177
Чабаненко С.М., Однолько І.В.	
КРИМІНОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ ЩОДО НЕЗАКОННОГО ВИКОРИСТАННЯ ДЕРЖАВНИХ КОШТІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ДІЯЛЬНІСТЮ ПОЗАБЮДЖЕТНИХ ЦІЛЮВИХ ФОНДІВ.....	179
Чекмарьова І.М.	
КРИМІНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНАЛІЗУ ЗЛОЧИННОСТІ У ПРИКОРДОННИХ РЕГІОНАХ ПІВДНЯ УКРАЇНИ	180
Чуваков О.А.	
ДИВЕРСІЯ І ТЕРОРИЗМ ЯК СУМІЖНІ ЗЛОЧИНИ.....	182
Шаблистий В.В.	
ЛЕБІДЬ, РАК ТА ЩУКА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ АБО ВІДНОШЕННЯ ЗАКОНОДАВЦЯ ТА ПРАВОЗАСТОСОВНИКА ДО СУБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ.....	183
Шамара О.В.	
ІНТЕРЕСИ ДЕРЖАВИ: ДИСКУСІЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ.....	184
Шведова Г.Л.	
ОКРЕМІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА КОРУПЦІЮ В УКРАЇНІ	186
Щирська В.С., Сагайдак О.Ю.	
ЕКСПЛУАТАЦІЯ ДІТЕЙ ТА ВИКОРІНЕННЯ НАЙГІРШИХ ФОРМ ПРАЦІ.....	187
Щур К.В., Кулик Л.М.	
ПРИЗНАЧЕННЯ ШТРАФУ ЯК ДОДАТКОВОГО ВИДУ ПОКАРАННЯ.....	189
Юзікова Н.С.	
ЗАРУБІЖНА ПРЕВЕНТИВНА ПРАКТИКА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА	190
Юхно О.О.	
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ ПРИ УДОСКОНАЛЕННІ ЧИННОГО КПК УКРАЇНИ.....	192
ВІТАННЯ.....	194

**КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ
ТА КРИМІНОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ
ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ**

Матеріали

Всеукраїнської науково-практичної конференції

13 листопада 2015 року

Підписано до друку 13.11.2015. Формат 60х90/8. Папір офсетний.

Гарн. «Times New Roman» Друк цифровий. Ум. друк .арк. 22,5.

Наклад 50 прим.

Видавництво ОДУВС

м. Одеса, вул. Успенська, 1

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.

тел. 0487024884; 0949547884 email – ndrvv1@gmail.com